

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27

Pn-50/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu ovog suda Živomiru Topić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja pod 1 JAKOV ANIČIĆ iz Zagreba, Ulica Cvijete Zuzorić 1, OIB: 52965942766, pod 2 JURAJ ANIČIĆ iz Zagreba, Ulica grada Chicaga 27, OIB: 14696181270, oboje zastupani po pun. Boro Rajić odv. u Splitu, protiv tuženika WIENER OSIGURANJE VIENNA INSURANCE GROUP d.d. Zagreb, Slovenska ulica 24, OIB: 52848403362, zastupan po pun. Nenad Čović odv. u Splitu, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane dana 03. rujna 2026. god., u prisustvu tužitelja pod 1 i pod 2 sa zamj. pun. Ivo Gabrić odv. u Splitu i pun. tuženika Nenad Čović odv. u Splitu, dana 25. rujna 2026. godine,

p r e s u d i o j e :

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi;

"- Dužan je tuženik u roku od 15 dana na ime naknade neimovinske štete isplatiti tužiteljima iznos 30.000,00 EUR, od čega tužitelju pod 1 iznos od 15.000,00 EUR-a, i tužitelju pod 2 iznos od 15.000,00 EUR-a, uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku na navedeni iznos od 4. srpnja 2024. godine pa do isplate, po stopi koja je propisana odredbom članka 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

- Dužan je tuženik u roku od 15 dana naknaditi tužiteljima parnični trošak uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od presuđenja pa do isplate, po stopi koja je propisana odredbom članka 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima."

II Dužni su tužitelji pod 1 i pod 2 u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 3.750,00 Eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 25. rujna 2026. god., pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine.

Obrazloženje

Tužitelji pod 1 i pod 2 su dana 16. siječnja 2025. god., podnijeli ovom sudu tužbu protiv tuženika radi naknade štete. U tužbi navode da se je dana 11. srpnja 2023. godine, u Splitu dogodila pomorska nesreća u kojoj je uslijed sudara brodice u vlasništvu Ivana Kusture, registrarske oznake TG 274111, koja brodica je u tom

trenutku bila osigurana kod tuženika, broj police 06-4716805-01, s brodicom registarske oznake ST 5487, smrtno stradao djed tužitelja pok. Mario Aničić.

Tužitelji su u navedenoj pomorskoj nesreći izgubili djeda, pok. Maria Aničića te pretrpili duševne boli zbog smrti bliskog srodnika jer je između tužitelja i njihovog pok. djeda postojala trajnija zajednica života, pogotovo u kontekstu činjenice kako su tužitelji u mladoj životnoj dobi ostali bez oca.

Naime, standard trajnije zajednice života ovisi o činjenici zadržane i nastavljene čvrste emotivne povezanosti i međusobne upućenosti tako da trajnija zajednica života ne podrazumijeva isključivo zajednički život.

Otac tužitelja pok. Ante Aničić, umro je 2005. godine, kada je tužitelj pod 1 imao 12 godina, a tužitelj pod 2 samo 9 godina, nakon čega je pok. Mario Aničić praktično preuzeo ulogu njihovog oca, a takva veza je ostvarena još za života pok. Ante Aničića s kojim su tužitelji sve školske praznike i očeve godišnje odmore, provodili kod djeda Maria Aničića u Splitu.

Prije smrti oca tužitelja pok. Ante Aničića, njihov djed Mario Aničić se jedno vrijeme preselio u Zagreb i to u vrijeme kada se pokojni otac tužitelja liječio od teške bolesti, najprije u bolnici u Zagrebu, a kasnije u Njemačkoj, kako bi se brinuo za unuke i pomogao njihovoj majci, Ivani Šimi Aničić, rođ. Pletikosić u njihovom odgoju i odrastanju, te je i na taj način stvorena trajna emotivna povezanost i međusobna upućenost tužitelja i njihovog djeda pok. Maria Aničića.

Nakon smrti njihovog oca pok. Ante Aničića, tužitelji su nastavili živjeti u Zagrebu s njihovom majkom, ali su svake godine svoje zimske, proljetne, ljetne i jesenske praznike, a vrlo često i vikende provodili s djedom pok. Mariom Aničićem, dok je djed često tokom godine putovao u Zagreb kako bi provodio vrijeme sa svojim unucima i pomagao njihovoj samohranoj majci.

Isto tako, tužitelj pod 1/ je živio s pokojnim djedom u zajedničkom domaćinstvu za vrijeme studija brodstrojarstva u Splitu, gdje je i završio dvogodišnji studij.

Prema ustaljenoj sudskoj praksi, elementi i odrednice trajnije zajednice života su izrazita bliskost, emotivna povezanost i međusobna upućenost članova obitelji u smislu ekonomske i egzistencijalne pomoći, snažan osjećaj pripadnosti, a pok. Mario Aničić je tužiteljima nakon smrti njihovog oca Ante Aničića zamijenio ulogu oca u obitelji.

Na ovakav zaključak upućuje i činjenica da se pok. Mario Aničić prilikom pogibije i smrtnog stradavanja nalazio u brodici u vlasništvu tužitelja pod 1, koji je navedenu brodicu i kupio prvenstveno radi svog djeda Maria Aničića kako bi mu omogućio i olakšao odlazak u ribolov.

Sama činjenica da je pok. Mario Aničić poginuo u brodici koja je u vlasništvu tužitelja pod 1 ostavila je na njega i na tužitelja pod 2 neizbrisive i trajne posljedice.

S obzirom na navedeno, tužiteljima je zbog predmetnog štetnog događaja i pretrpljene duševne boli na okolnost gubitka bliskog srodnika, pok. djeda Maria Aničića

s kojim su bili u trajnijoj zajednici života nastala neimovinska šteta u ukupnom iznosu od po 15.000,00 EUR-a, odnosno ukupno u iznosu od 30.000,00 EUR-a, sve sukladno orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Tužitelji navode da su se obratili tuženiku sa zahtjevom za naknadu imovinske i neimovinske štete.

Tužitelju pod 1 kao vlasniku brodice, tuženik je isplatio iznos od 7.000,00 eura na ime naknade imovinske štete, dok je zahtjev za naknadu neimovinske štete odbijen pa su tužitelji naknadno podnijeli i prigovor na odluke tuženika o zahtjevu za naknadu neimovinske štete, ali je njihov prigovor odbijen.

Radi navedenog, tužitelji su predložili da sud nakon provedenog postupka donese odluku pobliže opisu u izreci presude.

U odgovoru na tužbu od 06.svibnja 2025. god., tuženik navodi da priznaje pasivnu legitimaciju kao i odgovornost za štetu, uslijed čega nije potrebno izvoditi dokaze na okolnost nastanka pomorske nesreće.

Iako to nije navedeno u činjeničnim navodima tužbe, tuženik je isplatio naknadu neimovinske štete na ime duševnih boli zbog smrti oca, kćerki pok. Maria Aničića u smislu odredbe čl. 1101. st. 1. ZOO-a.

Po čl. 1101. st. 2. ZOO-a pravična novčana naknada neimovinske štete u slučaju smrti neke osobe može se dosuditi i braći i sestrama, djedovima i bakama, unučadi te izvanbračnom drugu, ako je između njih i umrlog postojala trajnija zajednica života, slijedom čega pravo tužitelja na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete ovisi o ispunjenju uvjeta iz čl. 1101. st. 2. ZOO-a.

Nije sporno da su se tužitelji prije pokretanja ove parnice obratili tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete, te da je njihov zahtjev odbijen.

Tuženik ne spori postojanje bliskosti i emotivne povezanosti između tužitelja i njihovog pokojnog djeda, ali smatra da između pok. Maria Aničića (djeda tužitelja) i tužitelja nije postojala trajnija zajednica života u smislu odredbe čl. 1101. st. 2. ZOO-a.

Tuženik je predložio da se od Ministarstva unutarnjih poslova zatraže podaci/uvjerenja o prebivalištima za tužitelje i za pok. Maria Aničića.

U podnesku od 16. svibnja 2025. god., tužitelji pod 1 i pod 2 navode da su suglasni s prijedlogom tuženika da se ne izvedu dokazi na okolnost nastanka ove pomorske nesreće.

Tužitelji u cijelosti osporavaju navode tuženika kako u konkretnom slučaju nije postojala trajnija zajednica života između njih i njihovog pokojnog djeda Maria Aničića.

U tom dijelu tužitelji u cijelosti ostaju kod tužbenih navoda te se ustraje u prijedlogu da se izvedu svi predloženi dokazi na tu okolnost.

Presudom ovog suda posl. br. Pn-30/2025 od 10. listopada 2025. god., tužbeni zahtjevi tužitelja pod 1 i pod 2 su odbijeni kao neosnovani.

Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-100/2026-2 od 27. siječnja 2026. god., ukinuta je Presuda ovog suda posl. br. Pn-30/2025 od 10. listopada 2025. god., i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

Stranke su zatražile parnični trošak

Tijekom postupka sud je pregledao Obavijest Općinskog državnog odvjetništva u Splitu br. Kis-DO-267/2023 od 19. listopada 2023. god., Rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Splitu br. kis-DO-267/2023 od 19. listopada 2023. god., Izvadak iz upisnika brodova 2 Elektronička zapisa iz matice rođenih-s podacima izvatka od 04.06.2024. god., smrtni list, Grad Zagreb, Gradski ured za opću upravu, Matični ured Maksimir, Kl. 223-04/05-05, Ur. br. 251-07-02/06-05 od 01.08.2005. godine, Dopunsku ispravu o studiju Sveučilište u Splitu, Pomorski fakultet Kl. 602-04/20-15/0001, Ur. br. 2181-197-05-03-20-0058 od 16. travnja 2020. god., Presudu Visokog Trgovačkog suda RH br. PŽ-6270/2019-2 od 10.03.2020. god., Presudu i Rješenje Vrhovnog suda RH br. Rev-1050/2016-3 od 10.05.2018. god., Rješenje Vrhovnog suda RH br. Rev-1102/2017-2 od 10.06.2020. godine, Zahtjev za naknadu neimovinske štete od 04. srpnja 2024. god., Potvrdu o primitku od 04.07.2024. god., Prigovor protiv odluke br. BRO240000027 i BRO240000028 od 09. kolovoza 2024. godine podnesen dana 23. kolovoza 2024. god., Potvrdu o primitku od 23.08.2024. god., Povratnicu-obavijest o prijemu od 26.08.2024. god., te izveo dokaze saslušanjem svjedoka Ana Politeo i Marina Politeo na raspravnom ročištu dana 02. travnja 2026. god., svjedoka Ivana Šima Aničić na raspravnom ročištu dana 14. svibnja 2026. god., i tužitelja pod 1 i pod 2 na raspravnom ročištu dana 03. rujna 2026. godine.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Zakon o obveznim odnosima (N.N. br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, u daljnjem tekstu ZOO), propisuje u odredbama čl. 1101, da u slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelji) (st. 1). Takva se naknada može dosuditi i braći i sestrama, djedovima i bakama, unučadi te izvanbračnom drugu, ako je između njih i umrlog, odnosno ozlijeđenog postojala trajnija zajednica života (st. 2).

Slijedom svega navedenog, ovaj sud je cijenio da tuženik tijekom postupka osnovano ističe da u konkretnom slučaju između pok. Maria Aničića (djeda tužitelja pod 1 i pod 2) i tužitelja pod 1 i pod 2 ipak nije postojala trajnija zajednica života u smislu citirane odredbe čl. 1101. st. 2. ZOO-a.

Naime, uvidom u pretragu osoba iz MUP evidencije - Ministarstvo pravosuđa, utvrđeno je da je pok. Mario Aničić imao prijavljeno prebivalište na adresi u Splitu, Zagrebačka 23 od 13. travnja 1960. do 21. ožujka 1968. god., te na adresi u Splitu, Cosmijeva 2 od 1. ožujka 1968. do smrti 11. srpnja 2023. godine.

Nadalje je utvrđeno da je tužitelj pod 1 Jakov Aničić imao prijavljeno prebivalište na adresi Zagreb-Peščenica, Ulica Bože i Nikole Bionde 2, od 16. rujna 1993. do 18. travnja 2012., potom na adresi Zagreb-Peščenica, Ulica grada Chicaga 27 od 18. travnja 2012. god. do 15. prosinca 2020. god., te na adresi Zagreb-Trnje, Ulica Cvijete Zuzorić 1 od 15. prosinca 2020. do danas.

Nadalje je utvrđeno da je tužitelj pod 2 Juraj Aničić imao prijavljeno prebivalište na adresi Zagreb-Peščenica, na adresi Ulica Bože i Nikole Bionde 2, od 27. ožujka 1996. do 17. travnja 2012., te na adresi u Zagreb-Peščenica, Ulica grada Chicaga 27 od 17. travnja 2012. do danas.

Osim toga, utvrđeno je da je majka tužitelja pod 1 i pod 2 Ivana Šima Aničić imala prijavljeno prebivalište na adresi u Solinu, Zvonimirova 23 od 03.07.1986. do 24.09.1993., potom boravište na adresi u Zagrebu, Vukovarska 35 od 05.04.1991. do 05.04.1992. god., potom prebivalište na adresi u Zagrebu, Ulica Bože i Nikole Bionde 2 od 25.09.1993. do 17.04.2012., potom na adresi u Zagrebu, Ulica grada Chicaga 27 od 17.04.2012. do 20.11.2024., te potom na adresi u Seget Vranjici, Vukovarska 23 od 20.11.2024. do danas, dok je otac tužitelja pok. Ante Aničić imao prijavljeno prebivalište na adresi u Splitu, Cosmijeva 2 od 08.06.1980. do 03.09.1993., potom boravište na adresi u Zagrebu, Ulica Huga Ehrlicha 3 od 22.11.1991. do 22. 11. 1992., te potom prebivalište na adresi u Zagrebu, Ulica Bože i Nikole Bionde 2 od 16.09.1993. do smrti 09.07.2005. godine.

Prema tome, ovaj sud je smatrao razvidnim da djed tužitelja pok. Mario Aničić i tužitelji pod 1 i pod 2 nisu nikada imali prijavljeno prebivalište, a niti boravište na istoj adresi, bilo u Zagrebu ili u Splitu.

Ovaj sud je nadalje cijenio da već iz samih činjeničnih navoda tužbe proizlazi da je između djeda tužitelja pod 1 i pod 2 pok. Maria Aničića i tužitelja pod 1 i pod 2 može bitno i postojala trajnija zajednica života u smislu citirane odredbe čl. 1101 st. 2 ZOO-a, u vrijeme dok su tužitelji pod 1 i pod 2 kao maloljetna djeca ostali bez oca pok. Ante Aničića, a moguće čak i kasnije dok su tužitelji bili školske dobi, kao i između djeda tužitelja pok. Maria Aničića i tužitelja pod 1 dok je tužitelj pod 1 pohađao studij na Pomorskom fakultetu u Splitu od 01. listopada 2016. god., do 23. rujna 2019. god., a kako je vidljivo iz sadržaja priložene Dopunske isprave o studiju Sveučilište u Splitu, Pomorski fakultet od 16. travnja 2020. god., ali zacijelo ne i u vrijeme smrti djeda tužitelja pok. Maria Aničića dana 11. srpnja 2023. godine.

Naime, tužitelji se na okolnost postojanja trajnije zajednice života sa djedom pok. Mariom Aničićem, pozivaju na činjenicu da je između njih i njihovog pok. djeda Maria Aničić postojala trajnija zajednica života, pogotovo u kontekstu činjenice kako su tužitelji u mladoj životnoj dobi ostali bez oca pok. Ante Aničić, koji je umro 2005. godine, kada je tužitelj pod 1 imao 12 godina, a tužitelj pod 2 samo 9 godina, nakon čega je pok. Mario Aničić praktično preuzeo ulogu njihovog oca, a takva veza je ostvarena još za života njihovog oca pok. Ante Aničića s kojim su tužitelji sve školske praznike i očeve godišnje odmоре, provodili kod djeda Maria Aničića u Splitu.

Osim toga, navode da se je prije smrti oca tužitelja pok. Ante Aničića, njihov djed Mario Aničić jedno vrijeme preselio u Zagreb i to u vrijeme kada se pokojni otac tužitelja liječio od teške bolesti, najprije u bolnici u Zagrebu, a kasnije u Njemačkoj, kako bi se brinuo za unuke i pomogao njihovoj majci, Ivani Šimi Aničić, rođ. Pletikosić u njihovom odgoju i odrastanju.

Dakle, ovdje se radi o zajedničkim druženjima tužitelja pod 1 i pod 2 sa djedom pok. Mariom Aničić, i boravku djeda pok. Maria Aničića u Zagrebu u razdoblju do smrti

oca pok. Ante Aničić tijekom 2005. god, kada je dakle, tužitelj pod 1 rođen 1993. god., imao 12 godina, a tužitelj pod 2 rođen 1996. god., imao 9 godina.

Nadalje tužitelji navode da su nakon smrti njihovog oca pok. Ante Aničića, nastavili živjeti u Zagrebu s njihovom majkom, ali su svake godine svoje zimske, proljetne, ljetne i jesenske školske praznike, a vrlo često i vikende provodili s djedom pok. Mariom Aničićem, dok je djed često tokom godine putovao u Zagreb kako bi provodio vrijeme sa svojim unucima i pomagao njihovoj samohranj majci.

Dakle, ovdje se radi o zajedničkim druženjima tužitelja pod 1 koji je rođen 1993. god., i tužitelja pod 2 koji je rođen 1996. god., sa djedom pok. Mariom Aničić u razdoblju dok su tužitelji pod 1 i pod 2 još pohađali osnovnu i srednju školu (tužitelj pod 1 od 2000. god. do 2011. god., a tužitelj pod 2 od 2003. god., do 2014. god.).

Isto tako, tužitelj pod 1 navodi da je živio s pokojnim djedom Mario Aničić u zajedničkom domaćinstvu za vrijeme studija brodstrojarstva u Splitu, gdje je i završio dvogodišnji studij.

Dakle, ovdje se radi o boravku tuženika pod 1 u Splitu u razdoblju od 01. listopada 2016. god., do 23. rujna 2019. god., kako je vidljivo iz sadržaja priložene Dopunske isprave o studiju Sveučilište u Splitu, Pomorski fakultet od 16. travnja 2020. god., odnosno u razdoblju od gotovo četiri godine prije pogibije djeda pok. Maria Aničića dana 11. srpnja 2023. godine.

Valja primijetiti da tužitelji ne navode koliko je često djed pok. Mario Aničić putovao u Zagreb kako bi sa njima provodio vrijeme, niti da bi takva česta putovanja potrajala sve do njegove smrti dana 11. srpnja 2023. god., a niti na kojoj adresi bi tom prilikom boravio, i to sve kada se ima u vidu činjenica da je tužitelj pod 1 odselio sa zajedničke adrese u Zagrebu, Ulica grada Chicaga 27, dana 15. 12. 2020. god., na adresu u Zagrebu, Ulica Cvijete Zuzorić 1, pa je sasvim jasno da se navodi tužitelja da bi djed pok. Mario Aničić često tokom godine putovao u Zagreb kako bi provodio vrijeme sa svojim unucima i pomagao njihovoj samohranj majci, zacijelo odnosi na razdoblje kada su tužitelji pod 1 i pod 2 pohađali osnovnu i srednju školu.

Osim toga, činjenica da majka tužitelja pod 1 i pod 2 Ivana Šima Aničić od 20. 11. 2024. god., ima prijavljeno prebivalište na adresi u Seget Vranjici, Vukovarska 23, ukazuje na činjenicu da danas tužitelji pod 1 i pod 2 žive sa svojim obiteljima, i to tužitelj pod 1 na adresi u Zagrebu, Ulica Cvijete Zuzorić 1, a tužitelj pod 2 na adresi u Zagrebu, Ulica grada Chicaga 27.

Obzirom da već iz samih činjeničnih navoda tužbe proizlazi da je između djeda tužitelja pod 1 i pod 2 pok. Maria Aničića i tužitelja pod 1 i pod 2 nekada možebitno i postojala trajnija zajednica života u smislu citirane odredbe čl. 1101 st. 2 ZOO-a, ali zacijelo ne i u vrijeme smrti djeda tužitelja pok. Maria Aničića dana 11. srpnja 2023. god., kao i obzirom na to da su tužitelji već u tužbi dužni iznijeti sve činjenice na kojima temelje tužbeni zahtjev, kao i dokaze kojima se utvrđuju činjenice na kojima temelje tužbeni zahtjev, ovaj sud cijeni suvišnim i neekonomičnim izvoditi dokaze saslušanjima predloženih svjedoka na navedene okolnosti, i to majke tužitelja Ivane Šime Aničić, tete tužitelja Ane Politeo i rodica Marine Politeo i Mire Donadini.

Kako je već navedeno, Presudom ovog suda posl. br. Pn-30/2025 od 10. listopada 2025. god., tužbeni zahtjevi tužitelja pod 1 i pod 2 su odbijeni kao neosnovani, ali je Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ-100/2026-2 od 27. siječnja 2026. god., ista ukinuta i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

U obrazloženju ukidne odluke suda drugog stupnja se navodi da prvostupanjski sud svoju odluku temelji na slijedećim činjeničnim utvrđenjima: da osnovano navodi tuženik kako između pokojnog Maria Aničića (djeda tužitelja) i tužitelja, nije postojala trajnija zajednica života u smislu odredbe čl. 1101. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 – dalje ZOO) ; da je uvidom u pretragu osoba iz MUP evidencije-Ministarstvo pravosuđa, utvrđeno je da je pokojni Mario Aničić imao prijavljeno prebivalište na adresi u Splitu, Zagrebačka 23 od 13. travnja 1960. do 21. ožujka 1968. god., te na adresi u Splitu, Cosmijeva 2 od 1. ožujka 1968. do smrti 11. srpnja 2023. godine; da je Jakov Aničić, imao prijavljeno prebivalište na adresi Zagreb-Peščenica, Ulica Bože i Nikole Bionde 2, od 16. rujna 1993. do 18. travnja 2012., potom na adresi Zagreb-Peščenica, Ulica grada Chicaga 27 od 18. travnja 2012. do 15. prosinca 2020. te na adresi Zagreb-Trnje, Ulica Cvijete Zuzorić 1 od 15. prosinca 2020. do danas, a da je drugo tužitelj Juraj Aničić imao prijavljeno prebivalište na adresi Zagreb-Peščenica, na adresi Ulica Bože i Nikole Bionde 2, od 27. ožujka 1996. do 17. travnja 2012., te na adresi u Zagreb-Peščenica, Ulica grada Chicaga 27 od 17. travnja 2012. do danas; da je majka tužitelja imala prijavljeno prebivalište na adresi u Solinu, Zvonimirova 23 od 03.07.1986. do 24.09.1993., potom boravište na adresi u Zagrebu, Vukovarska 35 od 05.04.1991. do 05.04.1992. god., potom prebivalište na adresi u Zagrebu, Ulica Bože i Nikole Bionde 2 od 25.09.1993. do 17.04.2012., potom na adresi u Zagrebu, Ulica grada Chicaga 27 od 17.04.2012. do 20.11.2024., te potom na adresi u Seget Vranjici, Vukovarska 23 od 20.11.2024. do danas, dok je otac tužitelja pok. Ante Aničić imao prijavljeno prebivalište na adresi u Splitu, Cosmijeva 2 od 08.06.1980. do 03.09.1993., potom boravište na adresi u Zagrebu, Ulica Huga Ehrlicha 3 od 22.11.1991. do 22.11.1992., te potom prebivalište na adresi u Zagrebu, Ulica Bože i Nikole Bionde 2 od 16.09.1993. do smrti 09.07.2005. godine.

Temeljem gore iznesenog, prvostupanjski sud zaključuje kako pokojni Mario Aničić i tužitelji nisu nikada imali prijavljeno prebivalište, a niti boravište na istoj adresi, bilo u Zagrebu ili u Splitu, te odbija tužbeni zahtjev utvrdivši da na temelju utvrđenog činjeničnog stanja sud nije utvrdio da je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja, jer se ne radi o trajnoj zajednici života koja bi podrazumijevala ekonomski odnos i egzistencijalnu povezanost.

Sa zaključkom suda prvog stupnja nije suglasan žalbeni sud.

Odredbom čl. 1101. st. 1. ZOO, propisano je da u slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe, pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca, roditelji), a st. 2. istog članka je propisano da se takva naknada može dosuti i braći i sestrama, djedovima i bakama, unučadi te izvanbračnom drugu, ako je između njih postojala trajnija zajednica života.

S obzirom na navedenu odredbu tužiteljima, kao unucima, pripalo bi pravo na pravičnu novčanu naknadu zbog smrti bliske osobe (djeda) samo u slučaju postojanja trajne zajednice života, a takva zajednica predstavlja zajednički život kroz određeno

vrijeme u kojem je bilo moguće ostvariti trajniju i emocionalnu i ekonomsku i egzistencijalnu povezanost.

Međutim, trajna zajednica ne ukazuje na potrebu zajedničkog življenja i potrebno je tumačiti u okolnostima svakog pojedinog konkretnog slučaja, bez pukog gramatičkog tumačenja zakonske odredbe kao odnosa između djeda i unuka. Dakle, trajnija zajednica života kao pretpostavka za ostvarenje pravične novčane naknade neimovinske štete zbog smrti bliske osobe je autonomni pojam koji se ocjenjuje prema okolnostima slučaja i ono postoji u okolnostima trajnije emotivne povezanosti i bliskosti, koja se ogleda u pružanju međusobne potpore između bliskih osoba – srodnika u svakodnevnom životu neovisno o zajednici stanovanja.

To znači da se trajnija zajednica života gleda u svjetlu pravnog standarda (koji mora postojati pod značenjem pretpostavke za dosuđivanje prijeporne naknade) te je s tim u vezi bilo potrebno utvrditi je li između tužitelja s jedne strane i pokojnog djeda s druge strane bila ostvarena, čvrsta emocionalna povezanost i bliskost, međusobna upućenost jednih na druge te osjećaj pripadnosti i potrebe da se viđaju i prate u svakodnevnicima, uzajamno pomažu i vode brige u svim životnim situacijama koje zahtijevaju pomoć. Na navedene okolnosti, prvostupanjski sud nije provodio dokaze koje su tužitelji predložili još u tužbi.

S tim u vezi, za sada se ne može ne može prihvatiti utvrđenje suda prvog stupnja da u vrijeme smrti djeda tužitelja, među tužiteljima i pokojnim Mariom Aničićem nije postojala trajnija zajednica života u smislu odredbe čl. 1101. st. 2. ZOO.

Kako prvostupanjski sud na tu okolnost nije proveo niti jedan dokaz koji su predložili tužitelji u tužbi, a proveo je dokaze, koje tužitelji nisu predložili, već ih je predložio tuženik u svom odgovoru na tužbu, to je činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno, a kako to osnovano navodi žalitelj u svojoj žalbi.

Slijedom toga, valjalo je temeljem čl. 370 ZPP, prvostupanjsku presudu ukinuti i vratiti predmet sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku sud prvog stupnja će radi utvrđenja pravno relevantnih činjenica o postojanju trajnija zajednica života u smislu odredbe čl. 1101. st. 2. ZOO, provesti dokaze koje su tužitelji predložili još u tužbi, te nakon ocjene tih dokaza donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Na raspravnom ročištu dana 02. travnja 2026. god., tuženik navodi da tužitelji ne ulaze u krug osoba koje po odredbi članka 743 Pomorskog zakonika imaju pravo na izravnu tužbu radi naknade štete od tuženika kao osiguratelja, slijedom čega predlaže da tužbeni zahtjev bude odbijen.

Svjedok Ana Politeo, teta tužitelja pod 1 i pod 2, u iskazu od 02. travnja 2026. god., navodi da kao teta tužitelja može kazati da su od rođenja bili iznimno vezani za svoga djeda, a njenog oca, pok. Maria Aničića, naročito nakon smrti svojeg oca, pok. Ante koji je umro 2005. godine. Tužitelji pod 1 i pod 2 su kao djeca često boravili kod djeda u Splitu, a nakon što su pošli u školu tijekom školskih praznika. Može isto tako kazati i da je tužitelj pod 1 proveo dvije godine na studiju u Splitu i živio je sa djedom pok. Marijom, tijekom dvogodišnjeg studija.

Na posebno pitanje navodi da je tužitelj pod 1 kupio stan na adresi Cvijete Zuzorić 1, u Zagrebu, moguće negdje 2020. godine, i od tada živi sam na toj adresi, dok je tužitelj pod 2 ostao živjeti na adresi Ulica grada Chicaga 27 s majkom Ivanom Šimom Aničić. Njihova majka Ivana Šima Aničić je tijekom 2024. godine preselila u Seget Vranjicu nakon što je umirovljena, a povremeno boravi i sa tužiteljem pod 2 u Zagrebu na adresi Ulica grada Chicaga 27.

Na posebno pitanje navodi da je tužitelj pod 1 Jakov Aničić posljednjih otprilike 7-8 godina zaposlen kao programer, a radi za Europsko vijeće u Bruxellesu, pa tako nije vezan za točno određeno radno mjesto, dok je tužitelj pod 2 završio medicinski fakultet i zaposlio se je u Zagrebu prije otprilike godinu dana. Odnos tužitelja pod 1 i pod 2 sa djedom pok. Mariom je bio intenzivan i oni su se često viđali i posjećivali i tijekom posljednjih godina života njihovog djeda pok. Maria Aničića, pa tako mogu kazati i da je tužitelj pod 1 Jakov kupio brod svojem djedu u kojem je i doživio ovu pomorsku nesreću tijekom 2023. godine. Njihov djed je i ranije imao svoj brod sa kojim su tužitelji često zajedno sa njim odlazili u ribolov. Može kazati da su se tužitelji sa pok. djedom tijekom posljednjih godina njegovog života i češće družili sa djedom nego dok su bili djeca i to zbog toga što su u to vrijeme imali više slobodnog vremena. Osim toga može kazati da je moj otac i djed tužitelja pok. Mario Aničić tijekom posljednjih godina svojega života nekih 5-6 puta godišnje odlazio u Zagreb gdje bi ostajao otprilike tjedan dana, dok je u vrijeme bolesti oca tužitelja, pok. Ante u Zagrebu bio konstantno nekih godinu dana, a ovo stoga što je majka tužitelja u to vrijeme bila sa njihovim ocem pok. Antom koji se je liječio u Njemačkoj.

Na posebno pitanje navodi da je otac pok. Mario Aničić pomagao majci tužitelja pod 1 i pod 2 u njihovom odgoju na način da nakon smrti njihovog oca pok. Ante, često su komunicirali a pok. otac bi odlazio i u Zagreb kada bi trebalo riješiti neki problem, izvršiti neki popravak i slično.

Na daljnje pitanje navodi da ovakav odnos čestih posjećivanja telefonskih razgovora i slično potrajalo je sve do smrti oca pok. Maria tijekom 2023. godine. Mogu kazati da je tužitelj pod 1 upravo u vrijeme pogibije svojega djeda bio u Splitu jer je kako sam već rekla poslom nije bio vezan za određeno mjesto pa tako mogu kazati da je radio na daljinu.

Na daljnje pitanje navodi da je otac pok. Mario tijekom studija tužitelja pod 1 u Splitu vodio brigu o kućanstvu, kuhao i obavljao sve druge potrebne poslove. Naime, majka Pavla je preminula tijekom 2013. godine.

Na daljnje pitanje navodi da je tužitelje smrt djeda jako pogodila, a i sa njima su tužitelji sve do danas u prisnim rodbinskim odnosima, pa tako može kazati da će upravo predstojeći Uskrs biti prvi kojega tužitelji neće provesti u Splitu.

Na posebno pitanje navodi da se stambena zgrada u kojoj živi na adresi u Splitu Cosmijeva 2, sastoji od 2 stana i poslovnog prostora u prizemlju i na prvom katu. Njen otac, djed tužitelja pok. Mario je živio u stanu na drugom katu, dok ona sa svojom obitelji živi u stanu položenom iznad stana u kojem je živio pok. otac. Može kazati da su i ona, kao i članovi njene obitelji, dvije kćerke i suprug, isto tako bili iznimno povezani s ocem pokojnim Mariom Aničićem. Tužitelj pod 2 je studirao i završio Medicinski fakultet u Zagrebu. Tužitelji pod 1 i pod 2 imali su i djeda i baku po majčinoj strani. Ovaj

djed je preminuo tijekom 2014. godine, a baka prije dvije godine. Ovaj djed je živio u Njemačkoj i povremeno dolazio u RH, dok je baka živjela u njihovoj kući u Solinu.

Na posebno pitanje navodi da otac pok. Mario tijekom posljednjih godina svog života više nije toliko često odlazio u Zagreb, kao u ranijem razdoblju kada sam kazala da je odlazio po 5-6 puta godišnje i boravio u Zagrebu otprilike tjedan dana. Može kazati da je posljednjih godina svog života odlazio u Zagreb 2-3 puta godišnje, a tijekom tih posjeta boravio bi kod tužitelja pod 2 i njegove majke na adresi Ulica grada Chicaga 27.

Svjedok Marina Politeo, sestrina tužitelja pod 1 i pod 2, navodi da su ona, njena sestra i tužitelji pod 1 i pod 2 bili iznimno povezani sa njihovim djedom, pok. Mariom Aničićem, a ovo pogotovo nakon smrti oca tužitelja pok. Ante Aničića, kada je djed jedno vrijeme otprilike godinu dana boravio u Zagrebu sa tužiteljima koji su tada bili još maloljetna djeca, a sve kako bi njihova majka mogla biti sa ocem dok je on bio na liječenju u Njemačkoj.

Nakon smrti oca tužitelja pok. Ante, djed Mario i baka Pavla su često posjećivali tužitelje i njihovu majku u Zagrebu. Može tako kazati da su ih posjećivali otprilike 6-7 puta godišnje. Baka je umrla tijekom 2013. godine, i nekih posljednjih nekoliko godina svojega života više nije posjećivala tužitelje u Zagrebu, dok je djed pokojni Mario nastavio i dalje često posjećivati tužitelje u Zagrebu, a moguće je da se je s vremenom intenzitet njegovih posjeta nešto smanjio na otprilike 3-4 puta godišnje, međutim tužitelji su tijekom studija mogu kazati i češće dolazili u Split posjećivati svojega djeda, u odnosu na vrijeme dok su bili učenici dok su boravili u Splitu tijekom školskih praznika, a ovo s toga što su kao studenti imali više slobodnog vremena. Tužitelj pod 1 je jedno vrijeme studirao u Splitu gdje je boravio otpr. dvije godine i živio zajedno sa djedom, pok. Mariom, a zaposlio se negdje tijekom 2020. godine, dok je tužitelj pod 2 diplomirao na medicinskom fakultetu u Zagrebu i zaposlio se tijekom prošle godine.

Na posebno pitanje navodi da je djed pok. Mario nakon smrti oca tužitelja pok. Ante može se kazati preuzeo očinsku ulogu i pomagao njihovoj majci u njihovom odgoju. Tako može kazati da im je djed pok. Mario za vrijeme njegovih boravaka u Zagrebu kuhao, vodio u školu, i pomagao u svemu što je zatrebalo, a to sve isto je radio i u vrijeme kada bi tužitelji boravili u Splitu. Djed pokojni Mario je obavljao sve kućanske poslove i u vrijeme dok je tužitelj pod 1 studirao u Splitu.

Na daljnje pitanje navodi da je tužitelj pod 1 svom djedu kupio brod jer je želio da ima nešto veći brod i da njemu bude komodniji dok odlazi u ribolov, a ovo sve iz razloga što je djed i do tada imao svoj nešto manji brod, a tužitelji pod 1 i pod 2 su često sa njim i do tada odlazili u ribolov za vrijeme svojih boravaka u Splitu.

Na daljnje pitanje navodi da su tužitelji iznimno teško doživjeli smrt svojega djeda iz razloga što su još kao maloljetna djeca ostali bez oca, a nakon njegove smrti i bez djeda koji im je zapravo preuzeo ulogu oca kako sam već prethodno izjavila. Tako može kazati da su nakon njegove smrti obojica tužitelja posjećivali jedno vrijeme i psihologa. Može kazati i to da je tužitelj pod 2 i prethodno iz određenih razloga jedno vrijeme bio hospitaliziran, dok joj je tužitelj pod 1 negdje tijekom 2024. godine kazao da je i njemu vrijeme da posjeti psihologa.

Na posebno pitanje navodi da sa svojom obitelji živi u istoj stambenoj zgradi u kojoj je za života živio i djed pok. Mario, a žive u stanu položenom iznad stana u kojem je živio djed, pa su isto tako tijekom njegovog života bili iznimno povezani i upućeni jedni na druge jednako kao i što je to bio slučaj sa tužiteljima.

Tužitelji u podnesku od 03. travnja 2026. god., navode da u cijelosti osporavaju prigovor tuženika istaknut na ročištu za glavnu raspravu od 2. travnja 2026., pozivom na odredbu članka 743. Pomorskog zakonika (ograničenje odgovornosti). Naime, tuženik je u svom odgovoru na tužbu već izričito priznao pasivnu legitimaciju i odgovornost za štetu proizašlu iz pomorske nesreće.

S obzirom na to da ukupno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja iznosi 30.000,00 EUR, navedeni iznos je višestruko ispod propisanih granica svote ograničenja odgovornosti za tražbine zbog smrti ili tjelesne ozljede prema odredbama Pomorskog zakonika. Zbog navedenog, tuženikovo pozivanje na ograničenje odgovornosti iz članka 743. Pomorskog zakonika je u ovom konkretnom slučaju u potpunosti bespredmetno i ne može dovesti do umanjenja njegove obveze na isplatu pravične novčane naknade tužiteljima.

Tužitelji nadalje ističu kako je iskazima saslušanih svjedokinja Ane Politeo i Marine Politeo na nedvojben i jasan način u cijelosti dokazano postojanje "trajnije zajednice života" između tužitelja i njihovog pokojnog djeda Maria Aničića u smislu članka 1101. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima.

Svjedokinje su svojim neposrednim saznanjima potvrdile navode iz tužbe da je djed Mario Aničić, nakon tragične smrti oca tužitelja 2005. godine (kada su tužitelji imali samo 12 i 9 godina), preuzeo očinsku ulogu, te brinuo o njihovom odgoju i odrastanju. Njihovi iskazi dokazuju da se čvrsta emotivna povezanost, izrazita bliskost i međusobna upućenost između djeda i unuka nije prekinula njihovim odrastanjem, već se u kontinuitetu zadržala i nastavila sve do djedove pogibije 11. srpnja 2023. Time su ispunjeni svi kriteriji koje je za utvrđivanje ovog autonomnog pravnog standarda izrijekom zatražio Županijski sud u Zagrebu u svom ukidnom rješenju poslovni broj GŽ-100/2026-2.

Nadalje navode da uslijed zdravstvenih okolnosti imenovane svjedokinje Mire Donadini, povlače prijedlog za izvođenje dokaza njezinim saslušanjem.

U podnesku od 29. travnja 2026. god., tuženik navodi da tužitelji neosnovano osporavaju pozivanje tuženika na odredbu čl. 743. Pomorskog zakonika. Tužitelji pogrešno navode kako se odredba čl. 743. PZ-a, odnosi na ograničenje odgovornosti.

Naime, odredba čl. 743. PZ-a, nalazi se u Glavi IV. koja ima naziv „Ugovor o pomorskom osiguranju“, pod točkom 5. koja ima naziv „Osiguranje odgovornosti“ te se u istoj doslovno navodi:

„(1) Pri osiguranju odgovornosti osiguranika za štete nanesene trećim osobama iz osiguranja se nadoknađuju svote koje je osiguranik obavezan platiti tim osobama u vezi sa svojom odgovornošću pokrivenom osiguranjem, te troškovi potrebni za utvrđivanje visine njegove obveze.

(2) Kada je to posebno propisano, kao i u slučaju odgovornosti za smrt i tjelesnu ozljedu člana posade broda i narušavanje zdravlja člana posade, oštećenik može

zahtijevati neposredno od osiguravatelja naknadu štete koju je pretrpio događajem za koji odgovara osiguranik, ali najviše do iznosa osiguravateljeve obveze.“,

tako da odredba čl. 743. PZ-a, nema nikakve veze s eventualnim odredbama PZ-a koje se odnose na postupak ograničenja brodareve odgovornosti (čl. 401-427 PZ-a).

Tuženik je u odgovoru na tužbu priznao odgovornost za štetu i pasivnu legitimaciju, jer je Filip Pažanin koji je u vrijeme nastanka predmetne prometne nesreće upravljao plovilom registarske oznake TG274111 odgovoran za sudar između plovila kojim je upravljao i plovila kojim je upravljao pok. Mario Aničić, a policom br. 06-4716805-01 je za plovilo registarske oznake TG274111 kod tuženika bilo ugovoreno osiguranje od odgovornosti prema trećim osobama.

Međutim, tuženik ponavlja kako tužitelji po odredbi čl. 743. PZ-a, nemaju pravo na izravnu tužbu radi naknade štete od tuženika kao osiguravatelja. Pravo na izravnu tužbu za naknadu štete bilo kojeg oštećenika neposredno od osiguravatelja, po odredbama PZ-a ograničeno je samo na slučajeve koji su posebno propisani PZ-om, ukoliko se radi o obveznom osiguranju od odgovornosti (pod pomorskim obveznim osiguranjima od odgovornosti kod kojih postoji pravo na izravnu tužbu protiv osiguravatelja smatraju se odgovornost za onečišćenje mora uljem koje se prevozi kao teret - čl. 820. i 821. PZ-a, odgovornost za onečišćenje mora pogonskim uljem - čl. 823.e i 823.f PZ-a, odgovornost poduzetnika nuklearnog broda - čl. 832. i 835. PZ-a) i odgovornost za troškove lociranja, označavanja i uklanjanja podrtine - čl. 840.p i 840.r PZ-a), te za tražbine članova posade broda zbog smrti, tjelesne ozljede ili narušavanja zdravlja (pok. Mario Aničić nije bio član posade plovila registarske oznake TG274111.), a o čemu se u konkretnom predmetu ne radi.

Opreza radi se ističe kako polica br. 06-4716805-01 nije polica obveznog osiguranja vlasnika brodice odnosno jahte od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama iz Zakona o obveznim osiguranjima u prometu. Naime, po čl. 41. ZOOP-a, trećim osobama se ne smatraju osobe koje se nalaze na brodici odnosno jahti kojom je prouzročena šteta, osobe koje se nalaze na drugoj brodici, jahti, brodu odnosno drugom plovnom objektu, tako da pok. Mario Aničić nije ni bio treća osoba, pa samim time tužitelji ne bi ni imali pravo potraživati naknadu štete. U ovom predmetu nije sporno da bi tužitelji imali pravo na naknadu štete uz ispunjenje određenih uvjeta, nego je sporno da tužitelji nemaju pravo izravne tužbe protiv tuženika.

Očito je kako tužitelji po odredbi čl. 743. PZ-a ne mogu izravnom tužbom potraživati naknadu štete od tuženika kao osiguravatelja zbog čega je njihov tužbeni zahtjev neosnovan.

O tome se izjasnila i sudska praksa kako slijedi: „3. Na temelju rezultata dokaznog postupka, a posebno nalaza i mišljenja sudskog vještaka pomorske struke S. F., prvostupanjski sud je u skladu s nalazom i mišljenjem ocijenio djelomično osnovanim tužbeni zahtjev u odnosu na prvotuženika (čl. 743. st. 1. Pomorskog zakonika, „Narodne novine“ broj: 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15 i 17/19; dalje: PZ) i neosnovanim u odnosu na drugotuženika s obzirom na utvrđenje da tuženici nisu sklopili ugovor o obveznom osiguranju od odgovornost, pa odatle i

izostalo pravo tužitelja na izravnu tužbu prema drugotuženiku (čl. 743. st. 2. PZ-a).

.....

17. Jednako tako, i ovaj sud prihvaća pravilnom ocjenu prvostupanjskog suda da u ovoj pravnoj stvari tužitelj nije mogao izravno podnijeti tužbu protiv drugotuženika kao prvotuženikovog osiguratelja, jer prvotuženik s drugotuženikom nije sklopio ugovor o obveznom osiguranju o odgovornosti (čl. 743. st. 1. i 2. PZ-a). Tužitelj do zaključenja glavne rasprave nije uspio dokazati suprotno (čl. 219. ZPP-a). Neovisno o tome je li prvotuženik u odnosu na njegovu jahtu obavezan imati policu o obveznom osiguranju odgovornosti, tijekom postupka nije utvrđeno da je takav ugovor o osiguranju sklopio s drugotuženikom, pa od tuda i pravilnost i zakonitost odluke o odbijanju kao neosnovanog tužbenog zahtjeva u odnosu na drugotuženika (točka III. izreke pobijane presude).“ (presuda Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj: PŽ-685/2024-2 od 20. studenoga 2024.).

Svjedok Ivana Šima Aničić, majka tužitelja pod 1 i pod 2 u iskazu od 14. svibnja 2026. god., navodi da je odnos njenih sinova i njihovog djeda, pok. Maria Aničić, bio prisan od njihovog rođenja, pa sve do smrti pok. Maria Aničića, tijekom 2023. godine. Njeni sinovi su tijekom 2005. godine, ostali bez oca i njenog supruga pok. Ante Aničić, koji se prije smrti otprilike godinu dana liječio u Njemačkoj. Tijekom liječenja glavninu vremena je provodila sa suprugom u Njemačkoj, te povremeno dolazila u Zagreb, a dolazio je i suprug kada bi mogao putovati. U ovo vrijeme što se tiče tužitelja kao maloljetne djece pomagala im je rodbina, a jedan od njih bio je i njihov djed pokojni Mario Aničić koji je većinu vremena tijekom liječenja supruga provodio sa maloljetnim tužiteljima u Zagrebu.

Nakon suprugove smrti odnosi između tužitelja i njihovog djeda su se svodili na međusobna posjećivanja, pa su tako većinu praznika i blagdana provodili u Splitu, kod djeda pok. Maria Aničića i bake pok. Pavle Aničić, za njenog života, do njene smrti tijekom 2013. godine. Osim toga može kazati da su tijekom 2011., preselili iz manjeg u veći stan u Zagrebu, a pomoć prilikom preseljenja i nakon toga pružio bi im djed tužitelja, pok. Mario Aničić, koji ih je posjećivao u Zagrebu, a može kazati da su njegovi posjeti bili otprilike 5-6 puta godišnje. Nakon što su završili srednju školu i tužitelji su posjećivali djeda u Splitu na način da su većinu blagdana i praznika provodili u Splitu sa djedom pok. Mariom Aničićem.

Na posebno pitanje suda mogu kazati da su ovi međusobni posjeti potrajali sve do tragične smrti njihovog djeda pok. Mario Aničić, dana 11. srpnja 2023. godine. Ovakvi posjeti pok. djeda Marija Aničića kod njih u Zagrebu su bili nešto rjeđi posljednjih godina njegovog života kada je bio stariji, pa tako mogu kazati da su bili učestali otprilike možda 2 puta godišnje. Može kazati i to da je sin Jakov studirao u Splitu tijekom 2 školske godine, pa je tijekom ove dvije školske godine živio zajedno sa djedom pok. Mariom Aničićem.

Na posebno pitanje navodi da je tijekom ove dvije godine boravka Jakova u Splitu, djed pokojni Mario Aničić vodio računa o domaćinstvu. Nakon smrti pok. supruga ovi posjeti pok. Marija Aničića kod njih u Zagrebu o kojima sam maločas govorila potrajali bi otprilike tjedan dana. Tijekom ovih boravaka u Zagrebu pok. Mario Aničić im je uglavnom pomagao na način da bi obavio nekakav kućni popravak i slično, a ponekad bi i skuhao obrok kada ona to ne bi bila u mogućnosti. Osim ovih posjeta,

tužitelji bi sa pok. Mariom Aničićem kontaktirali i telefonskim putem, a naročito nakon smrti bake Pavle Aničić tijekom 2013. godine.

Na daljnje pitanje navodi da je svojevremeno pok. suprug dobio u vlasništvo jedan manji brod, koji je poklonio svom ocu, djedu tužitelja pok. Mariu Aničiću. Sa ovim brodom je pok. djed tužitelja lovio ribu, a ponekad su sa njim znali i otići na neki izlet do Šolte i Čiova. Kako je pok. Mario Aničić imao određenih problema sa koljenom, tužitelj Jakov je došao na ideju pošto je imao određenu svotu novca da za djeda kupi jedan malo veći brod u koji će mu biti zgodnije ulaziti, pa je to i učinio, i ovaj malo veći brod poklonio djedu negdje 2-3 godine prije smrti pok. Maria Aničića.

Na daljnje pitanje navodi da su tužitelji izuzetno teško doživjeli ovu tragediju kada su izgubili svog djeda. Upravo u to vrijeme tužitelj Jakov je bio u Splitu i o tome ju je izvijestio telefonskim putem, te u tom trenutku još nisu znali da li je njihov djed smrtno stradao ili je ozlijeđen. Može kazati da je tužitelje nakon toga na jedan način pustila, a oni su obojica nakon toga zatražila stručnu pomoć dvije psihologinje, a njihova terapija traje sve do danas.

Na posebno pitanje navodi da je vlasnik broda u kojem je pok. Mario Aničić doživio nezgodu bio tužitelj Jakov Aničić, koji zapravo u formalno pravnom smislu nije prenio vlasništvo na djeda Maria Aničića, a brod mu je zapravo dao na korištenje. Pok. Mario Aničić je u svrhu putovanja u Zagreb najčešće koristio autobus, a ponekada bi koristio i svoja poznanstva u "rent a car" tvrtki, pa bi u Zagreb došao sa unajmljenim vozilom. U Zagrebu su živjeli u dva stana, prvi stan u kojem su živjeli bio je površine 64 metra kvadratna, a drugi u obližnjoj ulici 75 metara kvadratnih. Pok. Mario Aničić bi tijekom posjeta spavao u dnevnom boravku, i to kako u starom manjem stanu, tako i u ovom novom nešto većem stanu. Tužitelji još nisu zasnovali svoje obitelji.

Tužitelji u podnesku od 11. svibnja 2026. god., navode da prigovaraju trenutku dostave i samoj dopuštenosti podneska tuženika od 4. svibnja 2026. godine. Naime, sukladno odredbi članka 299.a stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - službeni pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 – u daljnjem tekstu: ZPP), ako se koja od stranaka bez izričitog poziva suda želi dodatno pisano očitovati, ona je prethodno dužna od suda zatražiti odobrenje podnošenja tog očitovanja i rok u kojem se ono mora podnijeti.

Nadalje, prema odredbi članka 299.a stavka 3. ZPP-a, pisana očitovanja stranaka moraju biti dostavljena sudu i protivnoj stranci najkasnije osam dana prije ročišta na kojem se trebaju raspraviti. S obzirom na to da tuženik nije zatražio niti dobio odobrenje suda za podnošenje ovog podneska, a isti se dostavlja izvan zakonskih rokova predviđenih za urednu pripremu ročišta, tužitelji predlažu da naslovni sud, temeljem izričite zakonske odredbe članka 299.a stavka 4. ZPP-a, ovaj podnesak tuženika uopće ne uzme u obzir.

Čak i kada bi sud uzeo u obzir predmetni podnesak, tužitelji ponovno naglašavaju kako je tuženik još u mirnom postupku koji je prethodio ovoj parnici, a kasnije i izričito u svom odgovoru na tužbu od 6. svibnja 2025., u cijelosti priznao pasivnu legitimaciju te osnov odgovornosti za štetu. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da zbog priznanja osnova odgovornosti nije potrebno izvoditi dokaze na

okolnost nastanka pomorske nesreće te je kao jedinu spornu činjenicu istaknuo nepostojanje "trajnije zajednice života".

Isticanje potpuno novih materijalno-pravnih prigovora u ovoj poodmakloj fazi postupka, a nakon što je prethodni postupak odavno pravomoćno zaključen još na pripremnom ročištu 24. rujna 2025., predstavlja očitu prekluziju sukladno članku 299. stavcima 1. i 2. ZPP-a. Ovakvo zakašnjelo isticanje prigovora, suprotno vlastitim ranijim priznanjima iznesenim u postupku, predstavlja isključivo maliciozno postupanje i čistu zlouporabu procesnih ovlaštenja od strane tuženika s isključivim ciljem neopravdanog odugovlačenja postupka.

Odredba članka 743. Pomorskog zakonika na koju se tuženik paušalno poziva (tvrdeći da tužitelji nemaju pravo na izravnu tužbu) u ovom je predmetu u potpunosti neprimjenjiva na način kako to tuženik pogrešno i manipulativno tumači. Tuženikovo naknadno osporavanje prava na izravnu tužbu ne samo da je prekludirano i kontradiktorno njegovom vlastitom priznanju obveze i pasivne legitimacije s početka spora, već ignorira samu svrhu i narav obveznog osiguranja, te činjenicu da je pok. djed tužitelja nesporno bio žrtva (oštećena treća osoba) u pomorskoj nesreći koju je skrivio osiguranik tuženika.

Isto tako, u cijelosti je neosnovan i prigovor tuženika o navodnom nedostatku aktivne legitimacije tužitelja. Naime, tuženik pogrešno tumači domet odredbe članka 41. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23 – u daljnjem tekstu: ZOOP).

Tužitelji su u ovom obveznopravnom odnosu "treće osobe" u smislu odredbe članka 41. stavka 1. ZOOP-a. Naime, zakonska iznimka propisana odredbom članka 41. stavka 2. ZOOP-a, kojom je propisano da se trećim osobama ne smatraju osobe koje se nalaze na drugoj brodici, na tužitelje se ni na koji način ne može primijeniti jer se oni u trenutku nastanka nesreće nisu nalazili na drugoj brodici.

Nesporno je utvrđeno da se na drugoj brodici nalazio isključivo njihov pokojni djed, dok sami tužitelji potražuju naknadu vlastite neimovinske štete (duševne boli zbog smrti bliske osobe), a u trenutku nastanka štetnog događaja nisu bili prisutni na plovilu. Zbog navedenog, oni u cijelosti zadržavaju status trećih oštećenih osoba i imaju potpunu aktivnu legitimaciju za potraživanje predmetne naknade štete.

Slijedom svega navedenog, tužitelji predlažu da sud podnesak tuženika od 4. svibnja 2026. godine, odbaci kao nedopušten i ne uzme ga u obzir pri odlučivanju, te da na zakazanom ročištu zaključi glavnu raspravu i usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti uz obvezu tuženika na naknadu cjelokupnog parničnog troška.

U podnesku od 18. svibnja 2026. god., tuženik navodi da se podneskom tužitelja od 11.05.2026., pokušava ukazati Sudu kako je podnesak tuženika od 29.04.2026. (u podnesku tužitelja se pogrešno navodi da se radi o podnesku tuženika od 04.05.2026.) u suprotnosti s čl. 299.a ZPP-a.

Ne bi trebalo biti sporno da podnesak tuženika od 29.04.2026., predstavlja očitovanje tuženika na podnesak tužitelja od 03.04.2026., kako je to i navedeno u podnesku. Tuženik je podnesak tužitelja od 03.04.2026., primio 27.04.2026., te se na

isti očitovao podneskom od 29.04.2026., koji je sudu dostavljen istog dana, dakle svega 2 dana nakon primitka podneska tužitelja upravo kako ne bi došlo do odugovlačenja postupka, obzirom da je ročište bilo zakazano za 14.05.2026.

Jesu li tužitelji zatražili i dobili odobrenje za podnošenje podneska od 03.04.2026., u dijelu koji se ne odnosi na izvješćivanje suda o ustrajanju u prijedlogu za saslušanjem svjedoka Mire Donadini? Nisu.

Je li onda tuženik trebao tražiti odobrenje za očitovanje na podnesak tužitelja za čije podnošenje tužitelji nisu tražili i dobili odobrenje, i bi li takvo traženje predstavljalo odugovlačenje postupka obzirom na vrijeme kada je zakazano ročište?

Jesu li tužitelji zatražili i dobili odobrenje za podnošenje podneska od 11.05.2026.? Nisu. Odredbe ZPP-a jednako vrijede za sve stranke u postupku, kako za tužitelja tako i za tuženika, a primjena odredbi ZPP-a je na strani Suda, te će Sud ocijeniti je li došlo do povrede odredaba ZPP-a prilikom dostave i dopuštenosti podnesaka kako tužitelja tako i tuženika.

U svakom slučaju, tuženik poriče navode sadržane u podnesku tužitelja od 11.05.2026., ukoliko su u suprotnosti s dosadašnjim navodima tuženika.

Tužitelj pod 1 u iskazu od 03. rujna 2026. god., navodi da je pročitao sadržaj tužbe i priložene dokumentacije, kao i izjave saslušanih svjedoka koje u potpunosti prihvaća i ne bi imao što dodati, a što se tiče međusobnih druženja i susreta sa pokojnim djedom u vrijeme našeg djetinjstva i školovanja.

Diplomirao je 2019. godine, a zaposlio se je godinu dana ranije tijekom 2018. godine. Kada ga se pita o učestalosti susreta i druženja sa pok. djedom u vrijeme od 2018., pa do nesreće tijekom 2023. godine, može kazati da su se ovi susreti odvijali tijekom blagdana. Osim toga može kazati da je pok. otac kupio brod još tijekom 2001. godine, a koji brod je koristio pok. djed prilikom odlaska u ribolov. Kako mu je uslijed godina života ovaj brod bio neadekvatan, tužitelj pod 2 i on su zajedničkim sredstvima tijekom 2022. godine, kupili novi veći brod, a sve iz razloga kako bi djed mogao i dalje ići u ribolov. Može kazati da je nakon toga dolazio u Split kada je to bilo potrebno u svrhu održavanja broda a dolazio sam i na utakmice Hajduka. U vrijeme nesreće tijekom 2023. godine, bio je u Splitu tijekom ljetne sezone, a isto tako iz razloga što je dva dana ranije bila godišnjica pok. ocu Anti Aničić.

Na posebno pitanje navodi da je u vrijeme nesreće bio u stanu bivše djevojke u Splitu i obavljao neke radne zadatke, dakle u vrijeme nezgode se nije nalazio na brodu zajedno sa pok. djedom. Može kazati da ga je djedova smrt i dodatno pogodila zbog činjenice što je on i prethodno upozoravao na izvjestan nered u prometu na moru, a predmetna nezgoda se je dogodila nedaleko od lučice u Zvončacu.

Osim toga može kazati da je nedugo prije toga pok. djed operirao kuk i koljeno, i kako je već kazao više nije bio u mogućnosti koristiti ovaj manji stariji brod koji je kupio pok. otac, pa je tako na izvjestan način i živnuo kada je otpočeo ponovno ići u ribolov sa novim brodom. Nakon djedove smrti zatražio je psihološku pomoć koja i danas traje, a jedno vrijeme nakon njegove smrti otprilike pola godine je poslom preselio u Belgiju kako bi se na jedan način "maknuo" od svega toga.

Na posebno pitanje navodi da je svojim sredstvima kupio novi stan i preselio na ovu adresu tijekom 2021. godine, a u ovom stanu i danas živi kao samac.

Tužitelj pod 2 u iskazu od 03. rujna 2026. god., navodi da je i on suglasan sa svime onime što su tijekom postupka izjavili saslušani svjedoci, a jednako tako i upravo saslušani brat, tužitelj Jakov Aničić. Osim toga mora dodati da je tijekom 2015. i tijekom 2020. godine, tijekom studija medicine imao u dva navrata određene akutne psihičke probleme, te da mu je u oba ova navrata najveću pomoć pružio upravo pok. djed Mario Aničić.

Na posebno pitanje navodi da se je u vrijeme nezgode pok. djeda nalazio u Zagrebu gdje je u stanu pisao diplomski rad. Kako je već kazao, prije djedove nesreće je u dva navrata bio na psihoterapiji, a uslijed nesreće je ponovno zatražio psihoterapiju koja traje do danas. Osim toga, može kazati da je zadnjih nekoliko godina prije djedove smrti dolazio u Split neovisno o posjetima od strane tužitelja pod 1, a znao bi provesti u Splitu i cijelo ljeto.

Na raspravnom ročištu stranke su suglasno izjavile da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, te predložile sudu da zaključi glavnu raspravu.

Slijedom svega navedenog, ovaj sud ne može ne primijetiti kako se iz obrazloženja ukidne odluke suda drugog stupnja stječe dojam da je ovaj sud donio svoju prethodnu odluku isključivo na temelju izvršenih uvida u pretragu osoba iz MUP evidencije - Ministarstvo pravosuđa, o prijavljenim prebivalištima i boravištima za djeda tužitelja pok. Maria Aničić, tužitelje pod 1 i pod 2, majku tužitelja pod 1 i pod 2 Ivanu Šimu Aničić, i oca tužitelja pod 1 i pod 2 pok. Ante Aničić, odnosno kako ovaj sud cijeni da trajnija zajednica života između oštećenika i preminule bliske osobe u smislu odredbe čl. 1101 st. 2 ZOO-a, postoji isključivo u slučaju ako isti žive na istoj adresi.

Međutim, ovaj sud je na temelju detaljne analize činjenica iznesenih u tužbi i na pripremnom ročištu, nedvojbeno zaključio da je između djeda tužitelja pod 1 i pod 2 pok. Maria Aničića i tužitelja pod 1 i pod 2 nekada može bitno i postojala trajnija zajednica života u smislu citirane odredbe čl. 1101 st. 2 ZOO-a, ali zacijelo ne i u vrijeme smrti djeda tužitelja pok. Maria Aničića dana 11. srpnja 2023. god., a obzirom na to da su tužitelji već u tužbi, a najkasnije na pripremnom ročištu dužni iznijeti sve činjenice na kojima temelje tužbeni zahtjev, kao i dokaze kojima se utvrđuju činjenice na kojima temelje tužbeni zahtjev (čl. 299 ZPP-a), ovaj sud je cijenio suvišnim i neekonomičnim izvoditi dokaze saslušanjima predloženih svjedoka na navedene okolnosti, i to majke tužitelja Ivane Šime Aničić, tete tužitelja Ane Politeo i rodica Marine Politeo i Mire Donadini.

Naime, imenovani svjedoci su predloženi na okolnosti činjeničnih navoda tužbe iz kojih nedvojbeno proizlazi neosnovanost tužbenih zahtjeva, a isti zacijelo nemaju više spoznaja o odnosima tužitelja pod 1 i pod 2 sa djedom pok. Mariom Aničić od samih tužitelja.

Nema nikakve dileme da bi u slučaju donošenja presude zbog ogluhe ili izostanka u ovom predmetu, ova presuda zacijelo bila ukinuta po žalbi tuženika iz razloga što iz činjeničnih navoda tužbe ne proizlazi osnovanost tužbenih zahtjeva.

Ovo sve zacijelo stoga što tužitelji svoj tužbeni zahtjev nedvojbeno temelje na odnosima sa djedom pok. Mariom Aničić u vrijeme svojega djetinjstva i školovanja, dok po ocjeni ovog suda osnovanost tužbenih zahtjeva tužitelja valja cijeniti imajući u vidu isključivo njihov odnos sa djedom pok. Mariom Aničić u vrijeme njegove smrti dana 11. srpnja 2023. godine.

Tako svjedok Ana Politaš teta tužitelja, na posebno pitanje ispravlja svoje prethodne izjave, navodeći da njen otac pok. Mario tijekom posljednjih godina svog života više nije toliko često odlazio u Zagreb, kao u ranijem razdoblju kada je kazala da je odlazio po 5-6 puta godišnje i boravio u Zagrebu otprilike tjedan dana. Može kazati da je posljednjih godina svog života odlazio u Zagreb 2-3 puta godišnje, a tijekom tih posjeta boravio bi kod tužitelja pod 2 i njegove majke na adresi Ulica grada Chicaga 27. Može kazati da su i ona, kao i članovi njene obitelji, dvije kćerke i suprug, isto tako bili iznimno povezani s ocem pokojnim Mariom Aničićem.

Svjedok Marina Politeo sestrina tužitelja, navodi da je djed pokojni Mario nastavio i dalje često posjećivati tužitelje u Zagrebu, a moguće je da se je s vremenom intenzitet njegovih posjeta nešto smanjio na otprilike 3-4 puta godišnje.

Svjedok Ivana Šima Aničić majka tužitelja, navodi da su ovakvi posjeti pok. djeda Marija Aničića kod njih u Zagrebu bili nešto rjeđi posljednjih godina njegovog života kada je bio stariji, pa tako mogu kazati da su bili učestali otprilike možda 2 puta godišnje. Nakon što su završili srednju školu, i tužitelji su posjećivali djeda u Splitu na način da su većinu blagdana i praznika provodili u Splitu sa djedom pok. Mariom Aničićem.

Tužitelj pod 1 na pitanje o učestalosti susreta i druženja sa pok. djedom Mariom Aničić u vrijeme od 2018., kada se je zaposlio, pa do nesreće tijekom 2023. godine, navodi da su se ovi susreti odvijali tijekom blagdana. Nakon što su oni i tužitelj pod 2 tijekom 2022. god., kupili brod dolazio je u Split kada je to bilo potrebno u svrhu održavanja broda, a dolazio jer i na utakmice Hajduka. U vrijeme nesreće bio u stanu bivše djevojke u Splitu i obavljao neke radne zadatke.

Kada se imaju u vidu izjave svjedoka Ane Politeo i Marine Politeo o učestalosti posjeta tužitelja pod 1 i pod 2 djedu pok. Mariu Aničić tijekom posljednjih godine njegova života, sasvim je jasno da su iste upoznate s razlozima odbijanja tužbenog zahtjeva prethodnom odlukom ovog suda, ali i pored toga ovi svjedoci nisu potvrdili izjavu tuženika pod 2, da je zadnjih nekoliko godina prije djedove smrti dolazio u Split neovisno o posjetima od strane tužitelja pod 1, a znao bi provesti u Splitu i cijelo ljeto.

Konačno, svjedok Marina Politeo navodi da sa svojom obitelji živi u istoj stambenoj zgradi u kojoj je za života živio i djed pok. Mario, a žive u stanu položenom iznad stana u kojem je živio djed, pa su isto tako tijekom njegovog života bili iznimno povezani i upućeni jedni na druge jednako kao i što je to bio slučaj sa tužiteljima. Međutim, svjedok Marina Politeo i njena sestra od tuženika ne potražuju pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete uslijed smrti bliske osobe, djeda pok. Maria Aničić.

Osim toga, nesporno je da tužitelj pod 1, odnosno tužitelji pod 1 i pod 2 nisu djedu pok. Mariu Aničić kupili brodicu u kojoj je stradao, već mu je tužitelj pod 1, odnosno su mu tužitelji pod 1 i pod 2, dopustili da je koristi prilikom odlaska u ribolov.

Dakle, odnosi između tužitelja pod 1 i pod 2 i djeda pok. Maria Aničić tijekom posljednjih godina njegova života, svodili su se na nekoliko posjeda djeda pok. Maria Aničić u Zagrebu, i posjetima tužitelja pod 1 i pod 2 u Splitu tijekom blagdana i praznika, te na telefonske razgovore, a što se po ocjeni ovog suda ne može cijeliti kao trajniju ekonomsku i egzistencijalnu povezanost, kao pružanje međusobne potpore između bliskih osoba – srodnika u svakodnevnom životu neovisno o zajednici stanovanja, te kao potrebu viđanja i praćenja u svakodnevnici.

U odnosu na istaknuti prigovor nemogućnosti podnošenja izravne tužbe, valja navesti da je tuženik u bilo kojoj fazi postupka u mogućnosti pozivati se na važeće Zakonske odredbe.

Tuženik navodi da je Filip Pažanin koji je u vrijeme nastanka predmetne prometne nesreće upravljao plovilom registarske oznake TG274111, odgovoran za sudar između plovila kojim je upravljao i plovila kojim je upravljao pok. Mario Aničić, a policom br. 06-4716805-01 je za plovilo registarske oznake TG274111 kod tuženika bilo ugovoreno osiguranje od odgovornosti prema trećim osobama, a potom opreza radi ističe kako polica br. 06-4716805-01 nije polica obveznog osiguranja vlasnika brodice odnosno jahte od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama iz Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

Međutim, tuženik u dokazne svrhe nije dostavio sudu Policu osiguranja br. 06-4716805-01 sklopljenu sa štetnikom Filipom Pažanin, a niti važeće Uvjete osiguranja koji su sastavni dio sklopljene Police osiguranja, pa je istaknuti prigovor nemogućnosti podnošenja izravne tužbe odbijen kao neosnovan.

Radi svega navedenog, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti, te donijeti odluku kao u izreci presude.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154. st. 1 Zakona o parničnom postupku (N.N. br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23). Tuženiku je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku, i to za sastav odgovora na tužbu 250 bod., pristup na četiri ročišta po 250 bod., pristup na dva ročišta po 125 bod., a priznati su i troškovi PDV-a, u iznosu od 750,00 Eur, sve sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

U Splitu, 25. rujna 2026. godine.

S U D A C

Živomir Topić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi Županijskom sudu u Splitu, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

DNA: - pun. tužitelja pod 1 i pod 2
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-b5ef0**

Kontrolni broj: **0722b-f3894-eaf2e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.